

PARAULES DE VIDA

La victòria pasqual

Podem imaginar la situació de desconcert en què es trobarien els deixebles després de la mort de Crist: ho havien deixat tot per seguir Jesús i humanament parlant tot havia estat un fracàs. Res del que esperaven o imaginaven s'havia realitzat. Junt amb aquesta desil·lusió per unes expectatives no complides, segurament tindrien altres dubtes més profunds: el Senyor havia passat pel nostre món fent el bé, estimant a tots, oferint el perdó de Déu als pecadors, curant els oprimits pel diable, sembrant esperança en el cor dels qui patien, lluitant per la justícia, dient la veritat... I la resposta del món havia sigut la incomprensió i el rebuig. Jesús en la creu és la imatge del just perseguit injustament, del triomf de la mentida sobre la veritat, de l'odi sobre l'amor, del mal sobre el bé, de la mort sobre la vida.

La perplexitat que es reflecteix en els salms quan es constata que en el nostre món són els injustos els qui tenen èxit i els justos els qui pateixen, la viuen els deixebles en tota la seua radicalitat després de la mort de Crist. Podem imaginar els interrogants angoixosos

que es plantejarien: Quin Déu és aquest que abandona el just posant-lo en mans dels pecadors? Si aquest ha sigut el final de Jesús, val la pena continuar lluitant per la veritat i el bé? No és Jesús un més en la llarga sèrie de víctimes dels poderosos que recorre la història de la humanitat?

En el matí del diumenge de Pasqua, al trobar-se amb el Ressuscitat, als deixebles se'ls obrí un nou

horitzó de vida i d'esperança: Jesús no ha estat abandonat per Déu. La seua mort, que Ell havia viscut com el moment de l'amor més gran i de l'entrega plena en favor de tots, no l'ha portat al fracàs sinó a la victòria: al triomf de la veritat sobre la mentida, de l'amor sobre l'odi, del bé sobre el mal, de la vida sobre la mort.

La història del nostre món mai deixarà de ser una història de do-

lor i de patiment per a tots aquells que, seguint els passos de Crist, volen sembrar el regne de Déu en el nostre món. Però Crist ressuscitat ens indica on està la verdadera vida i el camí que condueix a ella: el servei i l'entrega en favor dels altres. Pasqua ens ajuda a identificar qui són aquells que aporten quelcom valuós al nostre món: no els qui se serveixen de la força i del poder per imposar la veritat fent patir als altres per ella, sinó aquells que accepten en si mateixos el patiment per la veritat i el bé; no els qui viuen d'una manera egoïsta pensant en els seus interessos, sinó aquells que posen la seua persona, les seues vides i les seues coses al servei de la justícia i del Regne de Déu.

La resurrecció de Crist trastoca els valors i els criteris del nostre món: Qui havia estat menyspreat i expulsat del món es mostra victoriós, i els qui aparentment havien vençut han quedat derrotats. Déu ha posat les coses en el seu lloc: la prepotència del mal ha sigut vençuda per l'omnipotència de l'amor. Felicitat Pasqua a tots.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Pasqua florida, en la natura i en el cor

Us heu adonat com la Pasqua coincideix amb el despertar de tota la naturalesa. Veig una analogia entre el que passa a la naturalesa en primavera amb el que succeeix al cor de la Pasqua.

Per Pasqua, allunyada la tristesa de l'hivern passat, l'oreig d'un vent acarona suau, les prades verdeixen per tot arreu, els arbres floreixen i comencen a notar-se els perfums de les flors. Qui no entén que tot això és un símbol del misteri de la vida nova que celebrem per Pasqua? Durant la primavera un despertar misteriós omple la naturalesa, un alè de vida fa renèixer tot, tornen a cantar els ocells que havien restat silenciosos durant

l'hivern i les plantes fecundades es preparen per a donar els seus fruits.

Però Pasqua és sobretot la resurrecció de Jesús. Jesús ha passat de mort a vida. Ens ha obert el camí, si creiem en la seva resurrecció, per poder passar també nosaltres de mort a vida. La fe és el secret per a gaudir d'una veritable Pasqua.

Ja que Jesucrist ha ressuscitat, ho podem esperar tot: que els ideals són possibles, que els somnis esdevinguin realitat, que l'esperança sempre està de part nostra.

Ja que Jesucrist ha ressuscitat, ho podem aguantar tot: perquè sabem que el dolor, el sofriment i mort no són la darrera paraula.

Ja que Jesucrist ha ressuscitat, podem estimar tot i tothom, ja que estimar és el pes i la mesura de la nostra vida. Podem estimar sempre, més enllà de la mort, perquè «l'amor és més fort que la mort».

El nostre ja no és un còdex de conducta conformista, per anar tirant, per a no fer-nos mal els uns als altres sinó una proposta de conducta elevada, de grans ideals, de buscar sempre el bé dels altres fins per damunt dels nostres interessos personals.

Que tots tinguem una joiosa Pasqua de Resurrecció.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRAS DE VIDA

La victoria pascual

Podemos imaginar la situación de desconcierto en la que se encontrarían los discípulos después de la muerte de Cristo: lo habían dejado todo para seguir a Jesús y humanamente hablando todo había sido un fracaso. Nada de lo que esperaban o imaginaban se había realizado. Junto a esta desilusión por unas expectativas no cumplidas, seguramente tendrían otras dudas más profundas: el Señor había pasado por nuestro mundo haciendo el bien, amando a todos, ofreciendo el perdón de Dios a los pecadores, curando a los oprimidos por el diablo, sembrando esperanza en el corazón de los que sufrían, luchando por la justicia, diciendo la verdad... Y la respuesta del mundo había sido la incomprensión y el rechazo. Jesús en la cruz es la imagen del justo perseguido injustamente, del triunfo de la mentira sobre la verdad, del odio sobre el amor, del mal sobre el bien, de la muerte sobre la vida.

La perplejidad que se refleja en los salmos cuando se constata que en nuestro mundo son los injustos los que tienen éxito y los justos los que sufren, la vivirían los discípulos en toda su radicalidad después de la muerte de Cristo. Podemos imaginar los interrogantes angustiosos que se plantearían: ¿Qué Dios es este que abandona al justo poniéndolo en manos de los pecadores? Si este ha sido el final de Jesús, ¿vale la pena seguir luchando por la verdad y el bien? ¿No es Jesús uno más en la larga serie de víctimas de los poderosos que jalona la historia de la humanidad?

En la mañana del domingo de Pascua, al encontrarse con el Resucitado, a los discípulos se les abre un nuevo horizonte de vida y de esperanza: Jesús no ha sido abandonado por Dios. Su muerte, que Él había vivido como el momento del amor más grande y de la entrega plena en favor de todos, no le ha llevado al fracaso sino a la victoria: al triunfo de la verdad sobre la mentira, del amor sobre el odio, del bien sobre el mal, de la vida sobre la muerte.

La historia de nuestro mundo nunca dejará de ser una historia de dolor y de sufrimiento para todos aquellos que, siguiendo los pasos de Cristo, quieren sembrar el reino de Dios en nuestro mundo. Pero Cristo resucitado nos indica dónde está la verdadera vida y el camino que conduce a ella: el servicio y la entrega en favor de los otros. Pascua nos ayuda a identificar quiénes son aquellos que aportan algo valioso a nuestro mundo: no los que se sirven de la fuerza y del poder para imponer la verdad haciendo sufrir a los demás por ella, sino aquellos que aceptan en sí mismos el sufrimiento por la verdad y el bien; no quienes viven de una manera egoísta pensando en sus intereses, sino aquellos que ponen su persona, sus vidas y sus cosas al servicio de la justicia y del Reino de Dios.

La resurrección de Cristo trastoca los valores y los criterios de nuestro mundo: quien había sido despreciado y expulsado del mundo se muestra victorioso, y quienes aparentemente habían vencido han quedado derrotados. Dios ha puesto las cosas en su sitio: la prepotencia del mal ha sido vencida por la omnipotencia del amor. Feliz Pascua a todos.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Reunió d'arxiprestes i delegats

El passat 22 de febrer, el Sr. Bisbe va convocar els arxiprestes i els delegats de la diòcesi al Centre d'Espiritualitat Sant Enric d'Ossó (Teresianes) de Jesús (Tortosa), per tal de poder revisar les línies pastorals dels últims tres anys i concretar les prioritats i els objectius concrets del nou pla pastoral.

Després de la salutació inicial, el Sr. Bisbe, i havent explicat el motiu de la reunió, ens va fer un anunci: que possiblement la Pentecosta del 2018 la diòcesi de Tortosa acolliria la celebració del proper Aplec de l'Esperit.

Una vegada fet aquest anunci, es va fer una doble ronda, primer per revisar les línies pastorals dels últims tres anys, i després, per anar proposant algunes prioritats i objectius concrets del nou pla pastoral.

En acabar, es va obrir un diàleg, on bàsicament es va afirmar que

hem de continuar la feina de les parròquies millor, si podem. També es va insistir en el tema de la formació i el testimoni dels catequistes. I que els reptes es vegin entre tots, apuntant al més bàsic.

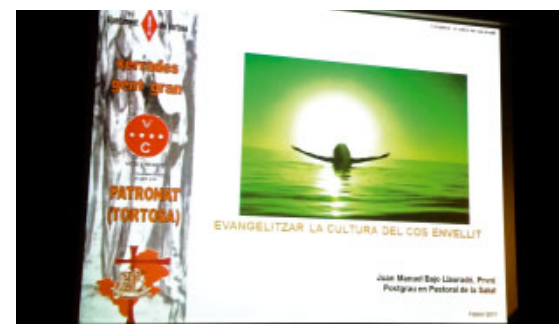
Al final es va acordar que es concretin algunes línies i algunes preguntes, i que ens tornéssim a trobar el proper 5 d'abril al mateix lloc.

Mn. Jordi Salvadó

Evangelitzar la cultura del cos envellit

El dimecres 1 de març tingué lloc a l'Espai Patronat, la segona xerrada del curs dintre el cicle de conferències sobre la gent gran, a càrrec de Mn. Joan Bajo, consiliari diocesà del moviment Vida Creixent i amb la col·laboració del Consell Municipal de la Gent Gran de l'Ajuntament de Tortosa. Aquesta vegada el tema fou: «Evangelitzar la cultura del cos envellit», presentat mitjançant un PowerPoint.

Ens digué que el tema l'havia relacionat amb el lema de la Pastoral de la Salut d'aquest any: «Pastoral de la Salut i Ecologia» i l'encíclica *Laudato si'* del papa Francesc. Mn. Bajo destacà en la xerrada els punts següents: **Promoure la salut integral, la salut és un benestar i un equilibri físic de la salut integral, salut interior, cercar la curació total, preocupació total, salus corpore/salus animae, aportar un sentit ètic i de fe cristiana.**

Mn. Bajo acabà llegint el conte *Els dos llops*, en el qual un representa el bé i l'altre el mal. Si volem que el nostre esperit triomfe i sigui saludable, cal alimentar-lo de veritat, de pau, d'amor, de bondat, etc. Avui comencem la Quaresma i tenim quaranta dies per practicar-ho.

Maria Joana Querol

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Us convido a no crear murs sinó ponts, a vèncer el mal amb el bé, l'ofensa amb el perdó, a viure en pau amb tothom» (18 de març de 2017).

@Pontifex: «És urgent sembrar el bé: cultivar la justícia, fer créixer la concòrdia, ajudar la integració, sense cansar-se mai» (21 de març de 2017).

@Pontifex: «Fins i tot si som homes de poca fe, el Senyor ens salva. Tinguem sempre esperança en el Senyor!» (22 de març de 2017).

@Pontifex: «Que la certesa de la fe sigui el motor de la nostra vida» (23 de març de 2017).

Celebració del Dimecres de Cendra a la Catedral de Tortosa

El dia 1 de març, Dimecres de Cendra, se celebrà a la Catedral una Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, i concelebrada per tres sacerdots.

El Sr. Bisbe en l'homilia ens digué que el Dimecres de Cendra és una celebració plena de solemnitat i amb el ritus de la cendra comencem el temps de Quaresma, temps de preparació per a la Resurrecció del Senyor. El papa Francesc diu que Déu no es cansa mai de perdonar-nos. El temps de Quaresma és per acostar-nos a ell.

A continuació, la benedicció de la cendra, signe de la fragilitat humana

i signe de conversió: «Beneïu els vostres servents que reben aquesta cendra, a fi que pel camí de la santa Quaresma, arribin amb l'ànima pura a la celebració del misteri pasqual del vostre Fill». Amb la imposició de la Cendra reconeixem la nostra feblesa i la nostra condició de pecadors davant el Senyor, qui ens anima a aixecar-nos: «Convertiu-vos i creieu en l'Evangeli». Mentre el Sr. Bisbe imposà la cendra als fidels, vam cantar: «Sempre que m'invocui, l'escoltaré». I durant la Comunió el cant: «Beneïx el Senyor ànima meva». Amb la benedicció del Sr. Bisbe, s'acabà la celebració.

Maria Joana Querol

Reunió del Consell de Presbiteri

El dijous 2 de març, el Sr. Bisbe convocà el Consell de Presbiteri en sessió ordinària. En aquesta ocasió l'ordre del dia marcava dos temes d'actual importància per a l'Església diocesana.

Per un costat es plantejava quina és l'atenció pastoral que s'ha de donar a les comunitats parroquials, petites en nombre de feligresos, en un futur immediat. Concretament, com cobrir les necessitats espirituals, litúrgico-celebratives, catequètiques i pastorals d'aquestes realitats. També, dins d'aquest primer punt es va parlar de l'ajuda que s'ha d'oferir als preveres encarregats d'aquestes comunitats.

En un segon punt es va tractar la possibilitat d'incorporar el diaconat permanent als arxiprestats i a altres tipus de responsabilitats eclesials amb una missió específica.

Els membres del Consell, cadascú des de la realitat on treballa, va informar i enriquir la reunió. En un clima de veritable comunió amb el Presbiteri, el Sr. Bisbe va recollir les aportacions de tots els participants.

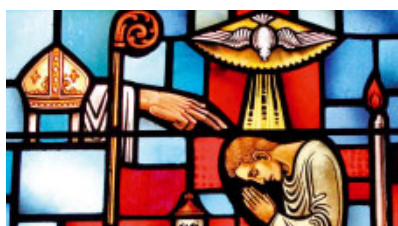
Acabà la reunió amb el propòsit de materialitzar totes les idees compartides per al bé de la Diòcesi.

Mn. Eduard Falcó

AGENDA

- ▶ **Dissabte 22**, l'Ametlla de Mar, a les 18.30 hores, confirmacions.
- ▶ **Diumenge 23**, Vandellòs, a les 12 hores, confirmacions. / Gandesa, a les 19 hores, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 2,14.22-32 / Sl 15 / Mt 28, 8-15]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac 155-166) i mr.

18. □ Dimarts [Fets 2,36-41 / Sl 32 / Jo 20,11-18]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, màrtirs; beat Andreu Hibernon, religiós franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, religiosa carmelitana.

19. □ Dimecres [Fets 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35]. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.

20. □ Dijous [Fets 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48]. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. □ Divendres [Fets 4,1-12 / Sl 117 / Jo 21,1-14]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i doctor de l'Església,

nat a Aosta; sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

22. □ Dissabte [Fets 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa.

23. □ Diumenge vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: 2a setm.) [Fets 2,42-47 / Sl 117 / 1Pe 1,3-9 / Jo 20,19-31]. Sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i mr.

Diuenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor

COMENTARI

Cal anar a Galilea per veure el Ressuscitat

Quina Història de Salvació més plena la proclamada a la Vella Pasqua!

La Creació amb el judici positiu de Déu que *ho veié bo*, amb l'èsser humà *bo de debò*; Abraham, l'home de fe provada; l'Èxode, penyora de Salvació; Déu garantint amor a l'esposa de la joventut; la crida a cercar Déu ara que es deixa trobar; la felicitat dels qui coneixem com hem d'agradar a Déu; la promesa del Senyor de donar-nos un cor nou i posar un esperit nou dins nostre en el Baptisme: *els batejats cap dins de Crist, hem estat submergits en la seva mort*.

Però el cim de tot és que *el Crucificat ha ressuscitat!* Perquè *si Crist no hagués ressuscitat, la nostra predicació seria buida i buida la nostra fe* (1Co 15,14).

Exigència: *Ja que heu ressuscitat amb Crist, cerqueu allò que és de dalt*.

La base cristiana és la solidaritat amb Crist mort i ressuscitat, amb dinamisme vital i espiritual que s'expressa en clau d'espai (*de dalt - de la terra*) i de temps (*en altre temps - ara*) per compartir així ja ara l'estil de Crist.

L'evangeli presenta *Maria Magdalena*, apòstol dels apòstols, i *l'altra Maria* com primeres testimonis del Ressuscitat: les primeres en *adorar-lo* i en *anar a dir als deixebles que vagin a Galilea per veure el Ressuscitat*.

Cal *anar a Galilea* on Jesús ensenyà amb paraules de vida eterna, i viure segons els seus camins, per poder trobar-nos amb Ell actuant en la seva Església.

Sense oblidar que és Ell qui, present la iniciativa, surt a trobar els qui —com els d'Emaús— perden l'esperança.

Al-leluia, seguidors del Ressuscitat!

Al-leluia, joiosa multitud immensa que sou testimonis de l'amor vencedor!

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diuenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tret de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra i dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan.

»Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él. Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos. Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos.

»De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: Sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.